

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 50. Legatio ad Papam in Causa Jaderæ Urbis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Quamquam etiam complures affirmant, quod votis Crucigerorum benigne acquiescere deberemus, quia baud sane ut par esset Ecclesia Græca Sedi Apostolicæ submissa est. Et post alia: Post Manuelis gloriosæ memoriæ Principis tempora, non ea plane Imperii Græci in nos sunt merita, ut ei favere & succurrere oporteat, cum Antecessores nostri, nosque ipsi, nihil præter verba inania, nullo sequente effectu, a Græcis acceperimus. Nihilominus in spiritu lenitatis vobiscum agere statuimus, hortamurque, ut in posterum saltem toties promissa impleatis, quemadmodum & nos serio magis quam antebac, quod officii nostri est, facturû sumus. Hæc Epistola vigesima sexta die Novembris anno millesimo ducentesimo secundo data.

Sæcul. XIII.
A C. 1203.
Biblioth. Vat.
Ms. 1203. n. 6.

§. L.

Legatio ad Papam in causa Jaderæ urbis.

Crucigeri vero, Jadera capta, ut Pon-
 tificis animum delinirent, ad eum
 Nevelonem Episcopum Sueffionensem,
 Joannem Noviomensem, Balduini Co-
 mitis Cancellarium, Martinum Abbatem
 Parisinum in Diœcesi Basileensi duosque
 Equestri ordinis viros miserunt, quibus
 Bonifacius Marchio Epistolam deferen-
 dam

Villhard.
n. 53.
Gunther.
p. 367.

Sæcul. XIII.

A.C. 1203.

fors tulisset, a Catholicis sine cæde & sanguine occupari, sed verebatur, ne exercitus Crucigerorum periret, non ignorans, plures esse Constantinopolitanorum naves, ad piscandum emissas, quam in tota Crucigerorum classe numerarentur, si etiam triremium ad bellum vel mercatum comparatarum nulla ratio haberetur. Itaque suadebat Pontifex; recta Crucigeri Alexandriam navigarent, annonam tamen in transitu ex oris Romaniae (ita cunctæ ditiones Imperii Constantinopolitani dicebantur) acciperent. Martinus Abbas, non statim cum aliis Legatis Collegis suis Jaderam reversus, licentiam a Papa petiit, ad Monasterium suum redeundi. Sed eum Papa editum votum servare & in Terram sanctam proficisci iussit. Ergo Beneventum se contulit, ubi Cardinalem Petrum Capuanum habuit, jam jam naves se commissurum, ut Acriam navigaret. Nam Papa, præsumens, Milites Crucigeros in Palæstinam navigaturos, illum misit duos Legatos Soffredum & Petrum Capuanum, qui in Insulam Cyprum divertentes, quæ ibi necessaria videbatur, peregerunt. Prior in portum Acriæ invehctus Soffredus ibidem Monachum, Patriarcham Hierosolymitanum, cum morte colluctantem habuit. Cumque post paucos dies animam reddidisset, nemo

*Id. n. 9.**Gest. Innoc. n. 88.*

nemo alius Patriarcha novus Hierosolymitanus a Clericis populoque, consentiente Rege, & approbantibus Episcopis Suffraganeis, quam ipse Soffredus electus est. Petrus Capuanus, postquam apud Sipontinos mari se credidisset, portum Acriensem vigesima quinta Aprilis anno millesimo ducentesimo tertio, & cum eo Martinus Abbas attigit.

Sæcul. XIII.
A.C. 1203.

Episcopus Sueffionensis aliique Legati Jaderam reduces Francis Crucigeris Papæ Epistolas exhibuerunt, in quibus eos pro peccato in expugnatione hujus urbis commisso satisfacere jubebat, atque omnia, quæ civibus Jaderensibus rauerant, restituere. Baronibus quoque injunxit; datis literis patentibus nomine suo & Successorum suorum promitterent, se secundum mandata Papæ in hac causa satisfacturos. Quod etiam executi sunt, etenim Chirographum tradiderunt, Jaderæ mense Aprili anno millesimo ducentesimo tertio datum, in quo legebatur, quod, cum excommunicatione innodati fuissent, aut saltem timerent, ne ista censura essent constricti, in se & Successores suos, secundum Sacræ Sedis mandata, onus restituendi suscipiant. Tanta fuit Francorum submissio; at Veneti eo adduci non poterunt, ut in hac causa absolvi peterent.

Gest. Innoc. n. 87.

Crucigeri.

ap. Rainald. an. 1203. n. 5.

Franci

Sæcul. XIII.

A.C. 1203.

Franci, quibus perspecta erat Venetorum pertinacia, Pontificem consuluerant, an cum ipsis communicare, an abstinere deberent. Ad quam quæstionem respondit Papa: *Si Veneti absolvi volunt, damus vobis licentiam cum ipsis tenere maritimo usque ad ditiones Sarcenorum, vel usque ad provinciam Hierosolymitanam, prout iter vos convenerit, proficiscendi, atque communicandi, sed repugnante animo & spe veniæ impetrandæ. Secus enim, cum a vobis maximam pretii pro vectura conditi partem acceperint, vosque ad eam restituendam ipsos compellere non possitis, vobis Ecclesiastica Pœnitentia damno esset, & ipsis prodesset sua pervicacia. At ubi terram firmam attigeritis, nisi Veneti ab Excommunicatione absoluti fuerint, cum ipsis non dimicabitis, ne vindictam divinam in vos provocent, ut olim Achab in populum Israelis. Ne vero commeatus vobis defint, scribemus Imperatori Constantinopolitano & hortabimur, ut quod promissit, efficiat. Porro si nihilominus sustentatio necessaria vobis subtraheretur, quia militatis Jesu Christo, cujus est totus orbis terrarum, a sana ratione abhorreere non videretur, si annonam, ubi ubi denique urgente necessitate, animo satisfaciendæ, & nemini nocendi extorqueretis. Hac*

licen-

licentia concessa, qua de rapto vivere
 possent sacri milites, etiam in regionibus
 amicorum, eo magis memoratu digna
 est, quod his rapinis Papa auctoritatem
 ex sacris paginis conciliare conetur (*).

Sæcul. XIII.
 A. C. 1203.

§. LI.

Sacri milites ad portas urbis Constantinopolitaneæ.

Inter hæc cum ad notitiam Papæ per-
 venissent foedera, quibus Crucigeri A-
 lexio juniori promiserant, se in soliam
 Constantinopolitanum ipsum invectu-
 ros, Epistolam ad eos dedit, cujus sum-
 ma ferme hæc erat: *Nemo ex vobis us-
 que*

*Gest. n. 89.
 6. ep. 101.
 ap. Rainald.
 n. 13.*

(*) Non accurata est hæc Fleurii crisis &
 reflexio. Nihil adeo singulare vel memoratu
 dignum invenio in ista licentia, quam Summus
 Pontifex Crucigeris Militibus competere decla-
 rat. Quippe Jure omnium Gentium stabilitum
 est, ut si annona necessaria, oblata pecunia, de-
 negetur, eam vi adhibita extorqueant.

Nec etiam rapinis in terra amicorum au-
 thoritatem Sacræ Scripturæ Innocentius Papa
 conciliat, sed tantum dicit, in societate homi-
 num, ob latrocinia excommunicatorum, sine
 necessitate adversus hostes non esse pugnan-
 dum, atque exemplum *Achan* ob crimen furti
 jussu divino cum tota familia lapidibus obruti
 adducit.

Hist. Eccles. Tom. XVIII.

Uu